

Sao không th< y nhà n< c,
X< u h< v< i vua Tr< n?

Mày láo, dám khuyên b< :
Mai không đi bi< u tình.
Chuy< n< y có nhà n< c,
Không liên quan đ< n mình.

Mày nói y nh< đ< ng.
Không liên quan th< nào?
N< c là c< a t< t c< ,
C< a mày và c< a tao.

Biêu tình chông xâm lược,
Chẳng có lỗi ai đâu.
Không làm mà không biết
Cái dã tâm thông Tàu?

Mày bèo có nhà nôm c.
Nhà nôm c hèn thì sao?
Mà ai cho nhà nôm c
Quyết vì c này thay tao?

Xưa đánh quân Mông Cổ,
Vua còn hỏi ý dân.
Sao không thấy nhà nôm c
Xưa hỏi vì vua Trần?

Đành rằng thối mình yếu,
Phải thối nôm, thối này.
Nhưng đi đi, con c,
Mồm nôm, rốn buông ngay.

Bí biết con thối nôm b,
Lo cho b, c m n.
Con “bí t sng”, có th.
Xưa b còn “bí t” h n.

Chính vì khôn, “bí t sng”,
Tức ng m mi ng, vngây,
Mà th h c a b

MẪNG CON

Tác Giả: Thái Bá Tân
Thứ Ba, 10 Tháng 7 Năm 2012 20:40

Đã đến nỗi này.

Ông, bà già, lòng thối,
Nhưng vẫn còn là người.
Mà người thì biết nhấc,
Biết xử họ về đi.

Mai biết tình, thế này.
Bà không biết con đi,
Nhưng cũng đừng quên bà.
Con cũng chẳng ích gì.

Hà Nội, 7. 7. 2012